

ת"ד 5259/07 - מדינת ישראל נגד ייטלי בניילוב

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 20-07-5259 מדינת ישראל נ' בניילוב
פני כבוד השופטת שרתית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה ע"י ב"כ עו"ד ליטמן
נגד
ויטלי בניילוב
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד בן חמו

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו גرم תאונת דרכים, נזק וחבילות של ממש, בגין אי ציות לאור אדם ברמזו, עבירות על תקנות 22(א) ו-21(ב)(2) לתקנות התעבורה ונήגגה בקלות ראש, עבירה על סעיף 62(2), כל זאת בקשר עם סעיף 38(3) לפיקודת התעבורה.

על פי עובדות המקירה, הרו' שביום 20.2.20, רכב הנאשם על אופניים חשמליים, כאשר אינו חובש בקסדת מגן, ברחוב המלאכה בחולון, מכיוון מערב לכיוון מזרח, הגיע לצומת עם רחוב הרוקמים והמשיך בנסיעה רצופה לתוך הצומת, בניגוד לאור האדומה שדלק ברמזו בכיוון נסיעתו.

אותה עת, נהג שלום מלול מילוא ברכב, ברחוב המלאכה, מכיוון מזרח לכיוון מערב, מול כיוון נסיעת הנאשם, פנה שמאליה בצומת, בחסות האור הירוק שדלק ברמזו בכיוון נסיעתו וכלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מההתאונה, נחבל הנאשם בגופו חבלות של ממש, כמפורט בסעיף 5 לעובדות כתב האישום וניזוקו כלי הרכב המעורבים.

הנאשם כפר באחריותו לגורם תאונת הדרכים וטען, כי נסע על המדרסה ונפגע בעת חציית מעבר הח齐יה, אשר ברמזו בכיוונו דלק אור יירוק.

פרשת התביעה

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מס' 1 - רס"מ שימי לב הר, מטעמו הוגש דוח פעולה, שסמן ת/1.

עד תביעה מס' 2 - רס"מ יוסף ابو ריש, בוחן תאונות דרכים, מטעמו, הוגש המסמכים הבאים: ת/2 - דוח בוחן, ת/3 - תרשימים, ת/4 - סקיצה, ת/5 - תוכנית רמזורים, ת/6 - לוח צלומיים + דיסק, ת/7 - דוח פעולה.

עד תביעה מס' 3 - שלום מלול, הנהג המעוורב

עד תביעה מס' 4 - איתן יהושע, עד ראייה

כמו כן, הוגש בהסכמה המסמכים הבאים:

ת/8 - הودעת נאשם

ת/9 - תעוזות רפואיות על שם הנאשם

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, עדותם של עדי התביעה והראיות שהוגשו:

ה הנאשם רכב על אופניו, כמפורט לעיל.

עד תביעה 3, נסע בנתיב הנסעה השמאלי, המועד לפניה שמאלה, הגיע לצומת שבנדון ועצר את רכבו, בשל האור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, כאשר עד הראייה, עד תביעה 4, עומדת מאחוריו.

לאחר שהתחלף האור ברמזור לירוק ברמזור, החלו כל הרכב לפניה שמאלה ואז, הגיע רוכב האופניים, הנאשם, בנסעה רצופה מולם והתנגש ברכבו של ע"ת 3.

ע"ת 3 העיד כי התאונה ארכעה במרכז הצומת וכי הנאשם לא חשב קסדה לראשו.

בחקירותו הנגדית, נשאל העיד אם יתכן כי היה עייף והתבלבל ברמזורים והшиб בשילילה וכן, הוסיף כי זה מסלול הנסעה הקבוע שלו למקום עבודתו.

העד נשאל האם לא הבין בנאשם והшиб כי הנאשם עקף מימין את כל הרכב בכיוון נסיעתו ושלל את הטענה כי התאונה ארכעה על גבי מעבר הח齐יה, שכן לדבריו, כיוון שההתאונה ארכעה במרכז הצומת, לא הגיע כלל לאזור מעבר הח齐יה.

עד תביעה 4, העיד תחילת, כי המעוורב והוא עמדו בנתיב לפניה שמאלה, כמפורט לעיל והחלו בנסעה לאחר שהאור בכיוונים התחלף לירוק ואילו הנאשם, פנה שמאלה מרוחב הרוקמים לרוחב המלאה ואז נפגע על ידי המעוורב, אחר לאחר שזכרו רוען על ידי התובע, באמצעות הודעה שמסר במשטרת, תיקן עצמו והעיד כי הנאשם נסע מולם, על

רחוב המלאכה, הגיע ב מהירות ונכנס לצומת.

עד תביעה מס' 1, הגיע לזירת התאונה וערך את ת/1.

בחקירה הנגדית, נשאל העד לגבי אופניו של הנאשם והשיב כי אכן זכר הין היי, כאשר הגיע לזירת התאונה.

העד נשאל לגבי המודיע על התאונה, כפי שנרשם ב-ת/1 והשיב כי המודיע היה איתן (עד תביעה 4 - ש.ק.) וגם נרשם השם "שרי", זה נעשה על ידי המוקד המשטרתי. אציין, כי השם שנרשם הוא שירה מדא ונראה כי הכוונה לאשת צוות מד"א שהגיע למקום.

עד תביעה 2, הגיע לזירת התאונה, בשעה 07:40, ביצע עבודה בחוננות וערך סקיצה ובמהśר, ערך את המסתמכים שהוגשו מטעמו, לרבות תכנית הרמזורים, ממנה עולה, כי אין יrok משותף לנאים ולעדי התביעה וכן, כנולה מעודתו בבית המשפט, כאשר בעבר החזיה שבצומת, לגביו טען הנאשם כי שם ארעה התאונה וכי חזה אותו באור יrok, הר שבעזמן שיש אור יrok בעבר החזיה שבנדון, דלק אור אדום בכיוון נסיעתם של המערוב ועד הראה ומשהעיד עד הראה כי בכיוון נסיעתם דלק אור יrok, עת החלו בנסיעתה לתוך הצומת, לא יתכן כי הנאשם חזה את מעבר החזיה באור יrok.

כמו כן, הפנה העד לגרסאות העדים, לפיה, התאונה ארעה במרכז הצומת ולא באזורי מעבר החזיה.

בחקירה הנגדית, נשאל העד והשיב כי הרמזורים היו תקין על פי בדיקתו במקום - קיומו של מופע שלם ותקין, נוריות תקינות וכן על פי בקרת רמזורים ובנוספ', מסר כי איש מהצדדים, לא טען כי רמזורים לא היו תקין.

העד נשאל ושב על עדותו, לפיה, התאונה ארעה במרכז הצומת ולא באזורי מעבר החזיה וזאת בהתאם לעדויות של המערוב ועד הראה, בנוסף לתוכנית הרמזורים.

בהודעתו במשטרה, ת/8, מסר הנאשם, לאחר שקיבל "יעוץ משפטי", כי רכב על אופניו ברוחב המלאכה, כשהוא חובש קסדה לראשו ובגינו לצומת עם רחוב הרוקמים, המתין בעבר החזיה לאור יrok, החל לרכיב על גבי מעבר החזיה ונפגע מהרכב.

ה הנאשם נשאל ואישר כי הרמזורים בצומת היו תקין ופעלו היטב.

ה הנאשם נשאל אם נסע על הכביש עד לצומת, מודיע עליה למדרכה רק בצומת והשיב "כי מסוכן על כביש" ובמהśר, כאשר נשאל שוב על סוגיה זו, מסר כי נסע לאורך כל הדרכו על המדרכה ברוחב המלאכה.

ה הנאשם נשאל לגבי גרסת עד הראה לתאונה והשיב "אין תגובה לא יודע מה להגיד לך" ובמהśר מסר "**אם הוא טוען שעברתי באור אדום זה אני, יכול להיות בזמן התאונה התחלף לאדם**".

ה הנאשם נשאל אם הבחן ברכב המערוב, השיב בשלילה ולא ידע להסביר, מודיע לא הבחן בו.

להלן גרסת ההגנה, כעולה מעדות הנאשם בבית המשפט:

הנאשם העיד כי רכב על אופניים, כי לא היה לו דלק ברכב וכי נסע על המדרכה, למורת שהוא יודע שהוא אסור, כי אחרת "הו מורידים אותו" ולגבי התאונה, חוץ מזה שעבר באור י록 את מעבר החציה, אין זכר דבר.

הנאשם העיד כי חשב קסדה בראשו, כי הוא מכיר את החוקים ולא עובר עליהם.

בחקירהו הנגדית, עומרת הנאשם עם גרסתו במשטרת, לפיה נסע כל הדרך על גבי המדרכה וטען כי לא כך היה וכי לאורך כל מסלול נסיעתו נסע על הכביש ורק בצומת שבנדון, עלה על המדרכה.

הנאשם נשאל לגבי עדותו של עד הראיה והשיב כי הוא עבר באור י록 במעבר החציה וכי במשטרת, לא ידע אם אכן קיים עד ראייה כפי שנטען לפניו ولكن השיב שאין יודע מה להגיב.

הנאשם נשאל מדוע לא אמר בחקירהו במשטרת, באופן ברור, כי חצה את מעבר החציה באור י록 והשיב כי הבחן שאל אותו לפני שהחל לרשום והוא אמר לו כי הוא בטוח שחצה באור י록 וכי זו הייתה הפעם הראשונה שלו בחקירה ולא ידע מה לומר.

הנאשם נשאל והשיב כי לא ראה את הרכב המערבי, כיוון שהabit ישר וראה אור י록.

הנאשם אישר כי חצה את מעבר החציה ברכיבתה, אף כי הוא יודע שהוא אסור.

הנאשם נשאל לגבי דבריו בשורה 75 ל-ת/8 (נרשם בטיעות שורה 74 -ש.ק.) וטען כי לא אמר זאת, אלא רק שעבר באור י록.

דין והכרעה

לאחר שבחןתי את ראיות הצדדים, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה אשמת הנאשם, מעבר לכל ספק סביר.

במקרה שבנדון, העיד עד הראיה, ע"ת 4, כי המערבי, ע"ת 3, נכנס לצומת כאשר בכיוון נסיעתם דולק אוור י록 ברמזו. עסקינו בכך, שאין לנו עניין ממש בנסיבות ההליך המשפטי ולכן, יש מקום ליתן משקל מכריע לעדותנו.

אכן, העד שבנדון, שגה תחילה בעדותו, באשר למסלול הנסיעה של הנאשם, אך לאחר ששב ועיין בהודעתו במשטרת, שניתנה בסמוך לאיירוע, תיקן עצמו בהתאם לאמור בכתב האישום ובנסיבות אלה, אני סבורת כי לא נפל כל דופי בגרסהתו.

על פי ת/5, אין י록 משותף לנאים ולנהג המערבי ולכן, אם נסע המערבי באור י록, הרי שהנאשם נכנס לצומת כאשר בכיוון נסיעתו דולק אוור אדום.

עוד עולה מ-ת/5 וمعدותו של ע"ת 2 בבית המשפט, כי כאשר במעבר החציה שבצומת דולק אוור י록, הרי שלמעורב

ולעד הרأיה, دولק אור אדום ברמזור ומשקעתי, כאמור לעיל, כי יש מקום ליתן משקל מכריע לעדותו של עד הרأיה, הרי שנשלلت טענתו המרכזית של הנאשם ויש בכך כדי להשליך, באופן ממשמעותי, על אמינותו.

ה הנאשם בחר להעיד על עצמו, כמו שמכיר את החוקים ואינו עבר עליהם, אך לגרסתו, חזה את מעבר החזיה ברכיבתו על אופניו, אף כי הוא מודע לכך שהדבר אסור ובכך של הוא עצמו, את טענתו הראשונית

ה הנאשם לא הציג גרסה אחידה ועקבית לגבי אופן קורות התאונה ועשה רושם לא אמין בבית המשפט.

בעוד שבמשפטה מסר כי נסע כל העת על המדרכה - ת/5 שורה 33, הרי שבבבית המשפט, ניסה להרחיק עצמה מגנסה זו וטען, כי נסע על הכביש ורק בצומת, עלה על המדרכה - עמוד 11 לפרטוקול, שורות 9-20.

בנוספ', בעוד שבמשפטה לא טען באופן חד ממשמעי, כי חזה את מעבר החזיה, לגרסתו, באור ירוק, הרי שבבבית המשפט עמד על כך בחקירותו הנגדית ואף טען, כי הבחן רשם מפיו דברים שלא מסר - עמוד 12 לפרטוקול, שורות 29-30.

אצין, כי הבחן, עד תביעה 2, לא נחקר כלל בסוגיה זו, על ידי ב"כ הנאשם וטעמיה עמה, אך כבר נקבע בפסקה, באשר להימנענות מחקירה נגדית של עד, למשל, בע"פ 30/09 צברי נ' מדינת ישראל, על ידי כבוד הש' ברלין: "ככל, יש לעומת עד עם הנקודות הביעתיות בעדותו. לכך נועדה החקירה הנגדית שהוכרה מאז ועתה כספינת הדגל של השיטה האדברטיסית. מטעם זה - אי הצעת שאלה במרבית המקרים, כמווה כהסכם לדברי העד בנושא זה או אחר, או רצון מכובן שלא לאפשר לעד לחתם הסבר מניח את הדעת לשאלת. התמודדות העד עם השאלה, הסבירו, אופן מתן העדות - הם המכשיר היחיד המצו' בפני בית המשפט בהכריעו בסוגיה הספרטטיבית שבמחלוקת. משנשלל מבית משפט מכシリ זה - אין לצפות כי ישיק מסקנות לחובת העד ומהימנות גרסתו".

בספרי- "על הראות", חלק רביעי עמוד 1949 ו"על סדר הדין בפליליים", חלק שני כרך ב', עמוד 1574 כתוב כבוד הש' קדמי:

"כאשר לא מצינים לעד שאלות בחקירה שכונגד בקשר לנושא מסוים, ההנחה היא - בהעדך הסבר סביר אחר, כי אין חולקים על דברי העד באותו נושא: ואפילו מוסברת אי ההתיחסות - יש לה משקל לטובות גרסת העד, באשר באותה נקודה לא הייתה לעד הזדמנות להגן על עמדתו".

ה הנאשם לא הציג כל עדות מטעמו, שיש בה כדי לסתור את ראיות המאשימה, בדגש על עדותו של עד הרأיה ומסקנותיו של ע"ת 2, בהסתמך על ת/5.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי המאשימה עמדה בנטול הנדרש ממנה במשפט פלילי, הוכיחה אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר ולכן אני מרשעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשפ"א, 08 אפריל 2021, במעמד הצדדים